

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **R. S.**
zastoupeného Mgr. Tomášem Krásným, advokátem
se sídlem Miličova 1386/8, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
se sídlem 28. října 117, 702 18 Moravská Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2020 č. j. MSK 23054/2020, sp. zn. DSH/4486/2020/Fra, o dopravním přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 2. 3. 2020 č. j. MSK 23054/2020, sp. zn. DSH/4486/2020/Fra žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 19. 12. 2019 č. j. SMO/703267/19/DSČ/Mas. Tímto rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) pro porušení ust. § 21 odst. 1 tohoto zákona, kterého se měl z nedbalosti dopustit tím, že dne 19. 8. 2019 v 8:10 hod. v Ostravě – Porubě na pozemní komunikaci ul. 17. listopadu ve směru jízdy od ul. Opavská jako řidič autobusu t. z. Solaris Urbino RZ X, odbočující na křižovatce z pozemní komunikace ul. Hlavní třída vlevo, nedbal zvýšené opatrnosti a ohrozil řidiče nákladního vozidla t. z. Man, RZ X Z. S., jedoucího za ním po pozemní komunikaci ul. 17. listopadu, čímž způsobil dopravní nehodu. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta podle ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu ve výši 1 000 Kč a byl zavázán k náhradě nákladů správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které namítal, že se nedopustil žádného jednání, které by bylo možné označit jako zanedbání zvýšené opatrnosti. Dával přednost protijedoucím vozidlům, sledoval v levém jízdním zrcátku situaci na tramvajovém pásu, aby neohrozil případně jedoucí tramvaje a předtím, než se rozjel, zkontroloval situaci v pravém zpětném zrcátku, kdy registroval nákladní vozidlo v dostatečné vzdálenosti od zádi autobusu. Před rozjezdem ještě jednou zkontroloval situaci v levém zpětném zrcátku a následně se rozjel. Není pravdou závěr žalovaného v tom, že měl připustit, že se vpravo za vozidlo vůbec nepodíval. V okamžiku, kdy zahájil odbočování vlevo, již nemohl registrovat jedoucí nákladní vozidlo. Nemohl vidět, že se nachází vedle něj, protože v tuto chvíli se musel věnovat situaci v protisměru a vlevo od vozidla. Vozidlo registroval v pravém zpětném zrcátku nějaký čas předtím, než se rozjel a bylo v dostatečné vzdálenosti od něj. Z videozáznamu je patrné, že ve chvíli, kdy se rozjíždí a začíná odbočovat, se již nákladní vozidlo nachází v takové poloze, že ho nemohl registrovat. Podle žalobce měl řidič nákladního vozidla objektivně mnohem lepší možnosti střetu zabránit, neboť ačkoliv věděl, že žalobce odbočuje vlevo a že má dlouhý autobus, který nadchází doprava, přesto se rozhodl se svým širokým vozidlem vjet do velmi úzkého pásu, který mu v jízdním pruhu zbyl. Je tedy otázkou, zda to nebyl spíše řidič tohoto nákladního vozidla, který jednal protiprávně tím, že nedodržel dostatečnou vzdálenost za jeho vozidlem, aby mohl včas zastavit. Podle žalobce správní orgány nezjistily náležitě skutkový stav, když nezajistily zpracování znaleckého posudku za účelem zjištění přesného průběhu nehodového děje a posouzení otázky, zda mohl nehodě objektivně předejít. Závěrem žalobce odkázal na nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2065/15.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 3. 2020 č. j. MSK 23054/2020, sp. zn. DSH/4486/2020/Fra, připojeným správním spisem žalovaného též spisové značky a připojeným správním spisem Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně-správních činností sp. zn. S-SMO/480019/19/DSČ a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení přestupku ze dne 21. 8. 2019 učiněného dopravním inspektorem Policie České republiky, Městské ředitelství policie Ostrava, že dne 19. 8. 2019 okolo 8:10 hod. řídil žalobce v Ostravě-Porubě po ul. 17. listopadu ve směru od ul. Opavské autobus linky č. X, RZ X, přičemž při odbočování vlevo na ul. Hlavní třída zachytil zadní částí o nákladní vozidlo t. z. Man RZ X, které po ul. 17. listopadu ve směru jízdy od ul. Opavská k ul. Dr. Slabihoudka řídil řidič S. K tomuto oznámení byl připojen protokol o nehodě v silničním provozu, plánec místa dopravní nehody, fotodokumentace + CD a úřední záznam o přestupku. Zároveň byl připojen popis kamerového záznamu z kamery umístěné na křižovatce ulic Dr. Slabihoudka a 17. listopadu, která v 8:09:59 hod. zachytila, jak při kolejších stojí autobus MHD RZ X, v 8:10:03 hod. jak od ul. Opavská přijíždí nákladní vozidlo RZ X, v 8:10:16 hod. jak se autobus MHD X rozjíždí, kdy odbočuje vlevo na ul. Hlavní třída a kdy v danou dobu se v zadní části nachází nákladní vozidlo X. V 8:10:18 hod. dochází ke střetu nákladního vozidla X a autobusu MHD X a v 8:10:33 hod. nákladní vozidlo zastavuje při pravém okraji komunikace, kdy řidič nákladního vozidla zjišťuje poškození a v čase 8:12:51 hod. z místa odjíždí;
- dne 8. 10. 2019 vydal správní orgán I. stupně oznámení o zahájení řízení o přestupcích a předvolal zároveň žalobce k ústnímu jednání, které nařídil na den 30. 10. 2019;
- z protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 30. 10. 2019, že se k tomuto jednání dostavil osobně žalobce se svým právním zástupcem. Na dotaz správního orgánu, proč pro jízdu a odbočování vlevo nevyužil žalobce vyhrazený jízdní pruh určený pro autobusy, odpověděl, že tento jízdní pruh je určen pro autobusy, které zastavují na zastávce Hlavní třída u tramvajového ostrůvku a slouží k tomu, aby autobusy po vyjetí ze společné zastávky autobusů a tramvají mohli vyjet rovně a za křižovatku s ul. Hlavní třída se zařadit do souběžného jízdního pruhu napravo. Žalobce v uvedený den na zastávce Hlavní třída nezastavoval, aby vyhrazený jízdní pruh využil a v případě, že ho využije, zbytečně by bránil jízdě tramvají. Závěrem ústního jednání právní zástupce žalobce poukázal na to, že při odbočování vlevo žalobce signalizoval pomocí zapnutého signálu odbočování vlevo, nacházel se v jízdním pruhu, který byl v daném místě jediným jak pro směr rovně, tak i pro směr odbočení vlevo. Ve chvíli, kdy se rozhodl odbočit, krátce poté, co vyčkal průjezdu vozidel v protisměru a ještě jednou si zkontroloval v levém jízdním zrcátku, zda-li nejede tramvaj či autobus, nemohl v žádném případě předpokládat, že se jej zprava snaží podjet nákladní vozidlo. Jelikož žalobce se svým vozidlem v okamžiku střetu žádným způsobem nevjel do dráhy jízdního nákladního vozidla, nemohl spáchat přestupek, který je mu vytýkán, a naopak protiprávního jednání se dopustil řidič nákladního vozidla, který nevyčkal odbočení autobusu, nedodržel bezpečnou vzdálenost a do autobusu v podstatě vrazil svou levou částí vozidla, čímž došlo k poškození nákladního vozidla;
- dne 19. 12. 2019 vydal Magistrát města Ostravy, odbor dopravně-správních činností rozhodnutí o přestupku žalobce.

6. Součástí správního spisu je odvolání žalobce ze dne 7. 1. 2020 proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, o němž, jak již bylo shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v souladu s dispoziční zásadou vyjádřenou v ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
8. Žalobce nesouhlasil s tvrzením správních orgánů, že při odbočování vlevo nedbal zvýšené opatrnosti, ohrozil řidiče nákladního vozu jedoucího za jeho vozidlem, čímž způsobil dopravní nehodu. Ohradil se proti tvrzení žalovaného uvedenému v odůvodnění jeho rozhodnutí, že měl připustit, že se vpravo za vozidlem vůbec nepodíval, neboť nic takového nikdy neuvedl. V projednávané věci vzaly oba správní orgány za prokázáno, že žalobce dne 19. 8. 2019 přijížděl po pozemní komunikaci ul. 17. listopadu od ul. Opavská, že před vjezdem na pozemní komunikaci ul. Hlavní třída zastavil u levé strany jízdního pruhu, se kterou stál rovnoběžně a dával znamení o změně směru jízdy. Snížil rychlost autobusu a zastavil, neboť dával přednost v jízdě protijedoucím vozidlům. Vpravo od autobusu byl volný koridor, který byl ohraničen z jedné strany pravým okrajem vozovky a z druhé strany pravým bokem autobusu. Správní orgán I. stupně i žalovaný vyhodnotili tento skutkový stav tak, že žalobce započal s autobusem úkon odbočení vlevo v okamžiku, kdy se nákladní vozidlo nacházelo nikoliv za autobusem, nýbrž volným koridorem kolem něj projíždělo. Podle závěru obou správních orgánů mohl žalobce předmětné dopravní nehodě zabránit, pokud by před odbočením vlevo sledoval situaci za autobusem a odbočil až poté, co ho vozidla za ním bezpečně minou po jeho pravé straně. Žalobce však započal odbočovat vlevo v momentě, kdy se vedle něho nacházelo nákladní vozidlo, jehož řidič střetu vozidel nemohl zabránit; zavinění na dopravní nehodě má naopak žalobce, který za této situace neměl úkon odbočování zahájit při znalosti toho, že autobus při odbočování vlevo vybočuje 1,4 m vpravo. Bylo povinností žalobce sledovat situaci za autobusem a odbočit až poté, co ho vozidla za ním bezpečně minou po jeho pravé straně. S těmito závěry správního orgánu krajský soud zcela souhlasí, neboť mají oporu v provedeném prokazování, zejména videozáznamem zachycujícím celý průběh dopravní nehody.
9. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného uvedeným v odůvodnění jeho rozhodnutí, a sice, že měl připustit, že se vpravo za vozidlo vůbec nepodíval; nic takového neuvedl. S touto žalobní námitkou krajský soud souhlasit nemůže, neboť v protokolu o ústním jednání o přestupku před správním orgánem I. stupně ze dne 30. 10. 2019 je mj. zaprotokolováno vyjádření právního zástupce žalobce, že žalobce ve chvíli, kdy se rozhodl odbočit, krátce poté, co vyčkal průjezdu vozidel v protisměru a ještě jednou si zkontroloval v levém jízdním zrcátku, zda nejede tramvaj či autobus, nemohl v žádném případě předpokládat, že se jej zprava snaží podjet nákladní vozidlo. Jinými slovy, žalobce připustil, že před odbočením dopravní situaci na pravé straně od autobusu nekontroloval.
10. Dále žalobce namítal, že z videozáznamu je patrné, že ve chvíli, kdy začal odbočovat, se nákladní vozidlo nacházelo v takové poloze, že ho nemohl registrovat. Ani s touto žalobní námitkou nemůže krajský soud souhlasit, neboť z videozáznamu je totiž zcela nepochybné, že se vozidlo v době zahájení odbočování nacházelo již vedle autobusu a nikoliv za ním. Kdyby se žalobce podíval do zpětného zrcátka vpravo, viděl by nepochybně nákladní vozidlo v úrovni svého autobusu. Žalobce ostatně sám ve své žalobě výslovně uvedl, že vozidlo viděl v pravém zpětném zrcátku nějaký čas předtím, než se rozjel a bylo v dostatečné vzdálenosti od něj. Dále v žalobě uvedl, že v okamžiku, kdy

zahájil odbočování vlevo, již nemohl jedoucí nákladní vozidlo registrovat, že je vedle něj, protože v tuto chvíli se již řidič musí věnovat situaci v protisměru a vlevo od vozidla.

11. Podle žalobce měl řidič nákladního vozidla objektivně lepší možnosti zabránit střetu, když se rozhodl vjet do úzkého pásu, který mu v jízdním pruhu zbyl, a nedodržel dostatečnou vzdálenost za jeho vozidlem, aby byl schopen včas zastavit. Z videozáznamu je však patrné, že nákladní vozidlo vjelo do koridoru, který byl mezi pravou částí autobusu a mezi pravým okrajem vozovky, jelo v těsné blízkosti pravého okraje vozovky a s bočním odstupem od pravého boku autobusu. Jízdní pruh byl k průjezdu nákladního vozidla dostatečně široký pro průjezd vozidel jedoucích rovně a žalobce nemohl oprávněně předpokládat, že nákladní vozidlo za autobusem zastaví. Řidič nákladního vozidla nejednal protiprávně ani v tom, že nedodržel dostatečnou vzdálenost za vozidlem žalobce, neboť nešlo o povinnost uloženou mu v ust. § 19 odst. 1 zákona o silničním provozu, podle něhož řidič vozidla jedoucí za jiným vozidlem musí ponechat za ním dostatečnou bezpečnostní vzdálenost, aby se mohl vyhnout srážce v případě náhlého snížení rychlosti nebo náhlého zastavení vozidla, které jede před ním.
12. S ohledem na stěžejní důkaz pořízením videozáznamem se krajský soud ztotožňuje rovněž s názorem obou správních orgánů v tom, že provedení žalobcem navrhaného důkazu znaleckým posudkem by bylo nadbytečné, neboť videozáznam v daném případě byl dostačující pro zjištění skutkového stavu.
13. Žalobcův odkaz na nález Ústavního soudu ze dne 31. 5. 2016 sp. zn. III. ÚS 2065/15 je nepřiléhavý, neboť tento nález se týkal skutkových zjištění, kdy stěžovatel při couvání se svým osobním motorovým vozidlem v prostoru obytné zóny na parkovišti před obchodním domem se střetl s nezletilým poškozeným, kterého zadním kolem přejel, čímž mu způsobil taková zranění, která bezprostředně vedla k jeho úmrtí. Ústavní soud se v tomto nálezu zabýval zaviněním stěžovatele a zdůraznil, že závěr o trestně-právním zavinění nelze nikdy dovozovat z pouhého faktu, že došlo ke škodlivému následku za účasti třetí osoby a že k událostem majícím objektivně nešťastnou nebo i tragickou povahu dochází i bez cizího zavinění, jako je tomu v případech tzv. *vis maior* nebo v případech, kdy se přítomné třetí osoby na vzniku škodlivého následku nijak nepodílejí. Žalobce se však dopustil přestupku i z vědomé nedbalosti, neboť věděl, že nesmí ohrozit řidiče nákladního automobilu jedoucího za ním a musí dbát zvýšené opatrnosti při vědomí toho, že autobus při odbočování zadní částí vybočuje, že pokud tak neučiní, může porušit či ohrozit zájem chráněný zákonem spočívající v bezpečnosti silničního provozu, avšak bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí.
14. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl.
15. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

[Zadejte text.]

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 8. 4. 2021

JUDr. Petr Indráček

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje